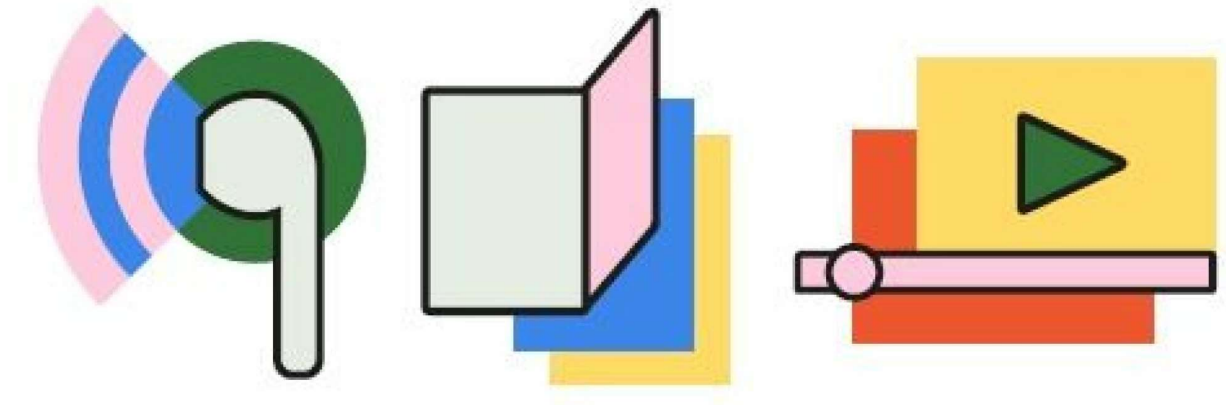
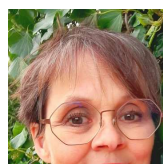

Anmeldelse:

Den store danske samtidsroman – for unge

Kærligheden overvinder alt – Biblen siger det, TV2 siger det
– og måske siger Annie Bahson det også i sin
ungdomsroman Luxus. Men den driver også en ellers
nogenlunde fornuftig ung mand ud i et liv med løgne og
kriminalitet.

PUBLICERET Onsdag 13. september 2023 - 08:50

Fakta:

Luksus

Fakta om Alice Nørlem

Luxus er en roman om materielle forskelle i vores samfund, kløften mellem rig og fattig, som manifesterer sig i store forskelle i økonomiske, sociale og relationelle vilkår. Uden at plotspoile alt for meget, kan jeg godt afsløre, at jeg efter at have lukket bogen med det rædselsfulde omslag er voldsomt i tvivl om, hvad jeg skal tro om kærlighedens ædle

hensigter og beredvillige superkræfter. Hvad er den ude på den store, mangeartede kærlighed, vi alle sammen drømmer om?

Luxus er inspireret af virkelige hændelser, og selvom jeg nødigt indrømmer det, så tilføjer det et strejf af yderligere tristesse til læseoplevelsen. Hovedpersonen, Saxo, er kvik, empatisk, omsorgsfuld og fattig. Han bor på den forkerte side af den Grenåvej, der i Aarhus skiller den pæne del af forstaden Risskov fra den mindre pæne del; blokkene på de brede veje fra villaerne ved vandet. En ganske klassisk ramme om en classesamfundsfortælling, men ikke desto mindre virkningsfuld, fordi den både afspejler virkeligheden, og fordi boligformerne danner en genkendelig,

metaforisk rig scene om begivenhederne i romanen.

Saxo har affundet sig med sin families mildt sagt stramme økonomi. Hans mor er en behjertet gig- og migræneramt, småalkoholisk alenemor, som forsøger at give sine to børn, Saxo og lillesøsteren Iris, en god barndom. Men det kniber gevaldigt med overskud til andet end kærlighed og godnatlæsning. Vasketøjet hober sig op, og billige småkager fra Netto udgør en betydelig del af kosten, hvis Saxo ikke sørger for at der bliver taget hånd om indkøb og tøjvask.

Så er det, at Saxo får en god ide, der kan løse alle hans økonomiske problemer. Romanen udvikler sig i takt med ideens udfoldelse fra en klassisk ungdomsroman om forelskelser,

familieproblemer og mindreværd til en klassisk ungdomsroman om forelskelser, familieproblemer og mindreværd med et effektivt touch af gangster-fortælling. Annie Bahnson bruger *alle* tricks i ungdomsroman-værktøjskassen: De betydningsladede navne på personerne, den dominerende alfahan i klassen, hovedpersonen med de mange bekymringer og vanskelige levevilkår, utallige citater fra den musik, som hovedpersonen lytter til, listige møder i en vaskekælder, hvor samtalerne drejer sig utroligt meget om pletfjerning – et par metaforer, der ikke er svære at fange.

Tidligere lærer skriver roman med inspiration fra den ulighed, hun så blandt eleverne

Men det helt aldeles forunderlige er, at det virker på den gode måde. Bahnson formår at få alle de letgenkendelige elementer til at give liv til en gribende, elementært spændende ungdomsroman. Jeg kan lide Saxo, jeg mærker hans harme over klasseskellene, der holder ham fast i et

ucharmerende, ildelugtende hamsterhjul, og jeg synes, han er en kæmpe idiot – han handler mod bedrevidende og hans undskyldninger over for sig selv er ynkelige.

Jeg er pjattet med Saxos bedste ven, Matt, med det store hjerte og en loyalitet man næsten ikke kan skrive frem. Men Matt er også et fjols, der ikke gider bruge sin tid i skolen på andet end et hjernedødt computerspil (undskyld: jeg ved faktisk ikke om det er hjernedødt – men at bruge hele skoletiden på at spille er dorsk, som vi siger i Aarhus og omegn). Jeg føler med Saxos gigtplagede mor, som ikke kan forsørge sin familie, men jeg har også lyst til at råbe hende ind i hovedet, at det jo for filan ikke løser noget at kurere sine tømmermænd med Treo i hvidvin. Jeg mærker irritationen over

rige Adam, som fører sig frem i klassen som en anden kong Gulerod, men føler med ham fordi reaktionerne på alt, hvad han foretager sig altid er pakket ind i lige dele misundelse og beundring, som gør det yderst vanskeligt for ham at gøre det rigtige – hans forældre er jo ikke engang idioter, som han kan gøre oprør mod.

Sådan kan man blive ved. Bahnson giver karaktererne nuancer, og metaforerne er perfekte til arbejdet i dansk – ikke for platte ikke for subtile. Luxus er en plotdrevet klassesamfundsroman.

[ANMELDELSER](#)[SKØNLITTERATUR](#)[DANSK UDSKOLING](#)